

Христо остана в малката соба и дълго се заслушва в песента за добрия ънак, който се похвалил, че си има добра коня, що надбързва ясно слънце...

Вече в полусън той още се люлееше на вълните на песента, блажено заслушан в любимите напеви. Край него преминаваха светлики самовили в бели премени, троеглави хали се впускаха в бясна борба с левент ънаци, ясното слънце се надпреварваше с коня вихрогоня... Някакъв чародеен свят разгръщаше бисерни двери и водеше малкия поет в своите блестящи чертози. Там той щеше да награби с пълни шепи съкровища, за да ги щедро пилее, по-късно, в чародейни песни.

Песните на Христо Ботев.